

теплотворною здатністю, які можуть використовуватися як паливо в газопоршневих установках, заздалегідь підготовлених до роботи на цих газах. Анаеробне бродіння тваринних відходів дозволяє отримати біогаз (суміш 60% Метану і 40% двоокису вуглецю). [4].

Висновки. Треба відзначити, що є ряд невирішених питань, які заважають широкомасштабному впровадженню цієї ресурсозберігаючої технології в Україні. Перш за все, гостро відчувається відсутність державної підтримки цього важливого напрямку розвитку теплоенергетики України, слабкою є підтримка когенераційних проєктів в Державних програмах енергозбереження та програмах наукових досліджень і розробок Міністерства освіти та науки. Ще недостатньо вивчені реальні можливості застосування когенераційних технологій в промисловій теплоенергетиці, можливості нашої промисловості по випуску енергетичного обладнання, необхідного для спорудження когенераційних установок. Відсутня законодавча база, яка б стимулювала залучення інвестицій в цю важливу галузь енергетики, гарантувала повернення кредитів та врегульовувала взаємовідносини виробників енергії і власників мереж.

P.S. Невідкладним завданням сьогодення є створення Державної програми розвитку теплоенергетики в Україні на базі застосування когенераційних технологій та альтернативних джерел енергії.

Література:

1. Буров В.Д., Цонев С.В. Эффективность технического перевооружения теплофикационных установок с использованием парогазовых технологий // Энергосбережение и водоподготовка. – 2001. - №1. – с.18-23.
2. Чепурний М.М., Ткаченко С.И., Крот О.Г. Застосування паро газових установок на ТЕЦ невеликих потужностей // Вісник ВПІ. – 1999.-№2.– с.44-47
3. Клименко В.Н. Проблемы когенерационных технологий в Украине // Пром. Теплотехника.-2002.-Т.23.-№4-5. –с.107-110.
4. Шалар К. Биореактор: настоящие и будущие энергосберегающего потенциала экономики государства и экологии населения // «Світ молоді – молодь світу». Збірник матеріалів шостої студентської міжнародної науково – практичної конференції. – Вінниця: ВІ МАУП, 2006. с. 268-270.

Богун М. С.

ВПЛИВ ВАТ ХЕРСОННАФТОПЕРЕРОБКА НА ЕКОЛОГІЮ ХЕРСОНЩИНИ

Екологічна проблема, проблема безпеки природного середовища та середовища незаселеного людиною як її частини - безумовно, одна з найважливіших проблем сучасності. Турбує це питання і жителів нашого регіону. Багато хто оцінює загальну екологічну обстановку в області та її центрі, відштовхуючись від діяльності крупних промислових підприємств. Але найважливіше місце в їх переліку, звичайно, займає ВАТ "Херсоннафтопереробка"- відомий всій країні нафтопереробний завод.

Ще порівняно недавно, коли в Херсоні працювали всі промислові підприємства, сумарна кількість викидів в атмосферу в нашому обласному центрі щорічно складала понад 100 тисяч тонн. Незабаром

кількість цих викидів, згідно оцінкам фахівців, зменшилось в місті до 10 тисяч тонн - по причині різкого спаду у виробничій діяльності більшості крупних підприємств Херсона.

Сьогодні, як відомо, з підприємств - гігантів в обласному центрі продовжує стабільно функціонувати лише один нафтопереробний завод. На сьогоднішній день Херсонський нафтопереробний завод, через специфіку свого виробництва, є в Херсоні одним з основних джерел викидів забруднюючих речовин в оточуюче середовище.

Але, чи так воно насправді? Конкретна відповідь на це питання дана в 2004 році Херсонським обласним управлінням екологічної безпеки тим, що перевірили виробничі підрозділи і об'єкти акціонерного товариства "Херсоннафтопереробка" в світі виконання заводом вимог природоохоронного законодавства.

Як констатували фахівці обласного управління екології, контроль виробничої діяльності Херсонського нафтопереробного заводу здійснюється сьогодні по 54 - можливим джерелам забруднення. В санітарно - захисній зоні навкруги підприємства він проводиться в семи контрольних пунктах, один раз на тиждень, з урахуванням напрямку вітру. Ось типовий приклад результатів контролю за одним з пунктів (виміри проводяться регулярно протягом шести років) :

- 1) Бензину - мах 3,4 мг / м (ПДК - 5 мг / м) ;
- 2) Вуглеводнів С12 - С19 - мах 0,74 мг / м (ПДК - 1 мг / м) ;
- 3) Бензолу - мах 0,516 мг / м (ПДК - 1,5 мг / м) ;
- 4) Толуолу - мах 0,2 мг / м (ПДК - 0,6 мг / м) ;
- 5) Ксилолів - мах 0,1 мг / м (ПДК - 0,2 мг \ м) .

Аналіз даних наведених вище показує, що навіть максимальна концентрація викидів цих шкідливих речовин в даному пункті далеко не перевищує гранично допустимих норм.

Всі стічні води, що утворюються на території Херсонського нафтопереробного заводу, поступають на локальні заводські очисні споруди. На заводі функціонують три системи водовідведення : побутова, промислова і зливовою. На локальних очисних спорудах водотоки проходять фізико - хімічне очищення флотаційною установкою з використанням коагуляцій. Ефективність очищення стічних вод від нафтопродуктів - 99 відсотків.

Особливе питання виникало з приводу роботи на території заводу так званих шламонакопичувачів, які, є найголовнішим джерелом забруднення повітря. Вже 12 років на заводі працює установка по переробці шламу фірми " КХ Д " (Німеччина). За цей час перероблено 90512 тонн рідкого нафтошламу. Систематично проводяться ремонтні роботи з вдосконалення функціонування установки, так в кінці 2004 року був проведений капремонт цього устаткування, а вже в першому півріччі 2005-го року оновлена установка переробила близько трьох тисяч тонн нафтошламу.

Разом з належним очищенням водотоків, належна увага приділяється на Херсонському нафтопереробному заводі збереження водозабірних площ питної води. Забруднень під час проведення даних площ не виявлено. Вода питної якості поступає на підприємстві в резервуар чистої води, на виході якого знаходяться ультрафіолетові установки для її обробки. (До уваги : ультрафіолетова обробка вважається сьогодні найефективнішим і безпечним способом

обеззараження питної води).

Необхідний екологічний контроль здійснюється в акціонерному товаристві "Херсоннафтопереробка" також за роботою власного автотранспорту. Вміст забруднюючих речовин в оброблених газах заводських автомобілів перевіряється тут на контрольно - регульовальному пункті, оснащеному німецьким вимірювальним приладом "Моторбране". Восени 2004 року пройшла акредитацію лабораторія охорони навколишнього середовища Херсонського нафтопереробного заводу. Її підготовленість до роботи перевірила комісія з акредитації державного підприємства "Херсонстандартметрологія".

Влітку 2004 роки в приміщенні лабораторії силами заводського стройцеху був зроблений належний ремонт. Постійно зміцнюється її матеріально - технічна база. В цілому, за останній час заводом були придбані фотометр фотоелектричний для аналізу стічних вод і атмосферного повітря, хроматограф " Кристал 2000 М " для вирішення задач за визначенням змісту бензину та ароматичних вуглеводів в атмосферному повітрі санітарно - захисної зони.

А високу професійну підготовленість працівників заводської лабораторії підтвердили виконані на вже придбаних тут приладах контрольні проби аналізів забруднених викидів. Проби надали фахівці "Херсонстандартметрологія". Отримані результати повністю відповідали акредитаційної комісії. Згідно виданому атестату, лабораторія охорони навколишнього середовища Херсонського нафтопереробного заводу отримала право на проведення протягом подальших п'яти років відповідної природоохоронної роботи на території заводу і санітарно - захисної зони навколо підприємства.

Дані факти, задекларовані в акті перевірки обласного управління екології, свідчать про достатню екологічну безпеку роботи Херсонського нафтопереробного заводу для її колективу і всіх жителів обласного центру. Разом з тим, звичайно ж, необхідно сказати: як і будь-яке крупне промислове підприємство (а тим більше такого профілю), Херсонський нафтопереробний завод певною мірою не може не забруднювати навколишнє природне середовище. Це є неминучі витрати виробництва в нинішньому індустріальному суспільстві. І за них підприємство щокварталу перераховує додаткові платежі до бюджету за забруднення навколишнього природного середовища.

Література:

1. Защита атмосферы от промышленных загрязнений / А. И. Ровенский, В. С. Гурьев, В. И. Бородин.– К.: Будівельник, 1985.–152 с.
2. Сигал И. Я. Защита воздушного бассейна при сжигании топлив.– Л.: Недра. Ленингр. Отд-ние, 1977.–292 с.